

tværtimod. Det vilde have været hensigtsløst at tilvejebringe et Valg med dette Formaal for Øje. Om der i Perioden kan komme andre Anledninger til Valg, foreligger der overhovedet ikke nogen Tale om i Øjeblikket. Der var kun Spørgsmaal om dette: Var en Opløsning af Folketinget egnet til at løse den Konflikt, hvori Folketinget og Landstinget er kommet? Og alle maa besvare det med Nej, maaske med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som maaske paa ny vilde sige, at man kunde vente, at Landstinget efter et Valg vilde bøje sig, men det har vi hørt før, og naar det kom til Stykket, viste det sig dog, det ikke fandt Sted. Med andre Ord, der maatte have foreligget en ganske positiv Erklæring fra Landstinget i saa Henseende, hvis overhovedet et Valg skulde have haft nogen Mening. Derfor tager det ærede Medlem Hr. Pürschel fejl, naar han tror, at der i mine Udtalelser var Afsky for Valg. Tværtimod, Valg er for det første nyttige, naar de foregaar paa et af Grundloven og Valgloven fastsat Tidspunkt for at afgøre Befolkningens Standpunkt til en Perodes Lovgivning og administrative Arbejde, og Valg er endvidere nyttige, naar de er i Stand til at løse et Strids-spørgsmaal, bringe en Afgørelse videre fremad. Men naar det kun er en hensigtsløs Gestus, en Kalden til Urnerne af Vælgerne, som ingen Betydning vil faa, ja, saa er det en meningsløs Ting, og ingen kan ønske, at vi skal have meningsløse Valg; i alt Fald kan de, der ønsker Valgets Udfald respekteret, ikke ønske, at man holder meningsløse Valg.

N. Neergaard: Jeg har kun taget Ordet for ikke at lade den Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Rode staa uimodsagt, at jeg i nogen Henseende skulde have ment, at Embedsmænd i noget som helst Ministerium skulde være Opmand med Hensyn til Afgørelse af en Strid mellem Folketing og Landsting. Forholdet er her dette, at man som ved andre Lejligheder har indhentet Oplysninger. De Steder, man har indhentet Oplysningerne fra, er fra Embedsmændene gennem den vedkommende Minister, og de, der er Opmand, er ikke Embedsmændene, men det er hvert af de Ting, hvor Sagen for Tiden er under Behandling. Naar en Sag er under Behandling i Folketinget, er det Folketinget, naar en Sag er under Behandling i Landstinget, er det Landstinget.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen): Forsvarslovene af 1922 bestemmer, at man i Løbet af 10 Aar skal have foretaget de Nyanskaffelser, der udkræves i Henhold til Lovene, og have bygget de nye Kaserner, der er nødvendige, og at man i Løbet af 5 Aar skal have Personellet i Orden, reduceret paa den Maade, som Lovene forudsætter. Jeg giver det ærede Medlem Hr. N. Neergaard Ret i, at den mest økonomiske Maade, hvorpaa man kan anskaffe Materiellet, er at fordele Anskaffelserne jævnt ligeligt over de Aar, i hvilke de skal foretages, og hvis derfor de Forslag, der var stillet fra min Side til tredie Behandling, gik ud paa at udskyde bare for i et enkelt Aar at spare nogle Penge og derefter forøge Fremstillingen saa vilde det neppe være saa økonomisk som at fordele det ligeligt, men jeg tror ogsaa, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at hvis der i Løbet af det kommende Aar vedtages en ny Ordning, hvorved det fastslaas, at en hel Del af de Ting, som Militærlovene af 1922 forudsætter anskaffet, ikke skal anskaffes, er det uøkonomisk nu at anskaffe dem. Med det for Øje blev Forslagene om Udskydelse i et Aar fremsat, for at vi kunde se Afrustningsforslagets Skæbne. Jeg tror, det vilde være det mest økonomiske at vente og derefter have 7—8 Aar til den yderligere Anskaffelse, hvis det vedtages, at Lovene skal vedblive at staa ved Magt.

Derefter sagde det ærede Medlem, at mit Skøn kunde ikke være det afgørende med Hensyn til Bevillingerne. Det er rigtigt, at mit Skøn kan ikke være det afgørende med Hensyn til Militærlovene af 1922 og de Udgifter, de medfører, for der er det Loven, der er bestemmende, men lad mig med Hensyn til Bevillingerne nævne et bestemt Tilfælde. Militærlovene fastsatte, at der i 1923—24 skulde bruges 2 Mill. Kr. til ekstraordinær Anskaffelse af Krigsmateriel. Den daværende Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. Brøsen, brugte 1½ Mill. Kr., ikke fordi han ikke kunde bruge mere — han kunde have brugt de 2 Mill. Kr., hvis han vilde —, men fordi han saa skulde have forceret Arbejdet i en saadan Grad, at enhver vilde have kunnet kritisere ham for Maaden, hvorpaa han brugte de 2 Mill. Kr. Han kritiseres ikke, heller ikke fra min Side, og det er ganske forstaaeligt. Det vilde have været uforsvarligt af ham til Overarbejdspenge, til Betaling for Natarbejde at bruge store Beløb for at faa brugt de 2 Mill. Kr., som Militærlovene forudsatte.